

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/400/2013
Identifikačné číslo spisu:	4213202034
Dátum vydania rozhodnutia:	26.11.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Edita Bakošová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:4213202034.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu Q., bývajúceho v E., zastúpeného JUDr. Marcelom Habrmanom, advokátom v Nových Zámkoch, Tajovského č. 12, proti žalovanému A., bývajúcemu v E., zastúpenému JUDr. Ondrejom Krempaským, advokátom v Bratislave, Račianska č. 66, o nariadení predbežného opatrenia, v konaní o zriadenie vecného bremena, vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 6 C 46/2013, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 8. apríla 2013 sp. zn. 9 Co 100/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie žalovaného o d m i e t a .

Odôvodnenie

Okresný súd Komárno uznesením z 28. februára 2013 č.k. 6 C 46/2013-47 zamietol návrh žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia. Vychádzal zo záveru, že žalobca nekonkretizoval, na aký účel užíval sklad do znemožnenia prístupu doň, neuviedol, aká konkrétna ujma mu hrozí a v súčasnosti si už zabezpečil prístup do skladu pomocou zdvíhacej plošiny.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Nitre uznesením z 8. apríla 2013 sp. zn. 9 Co 100/2013 uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že uložil žalovanému do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, umožniť žalobcovi prechod pešo a motorovým vozidlom a zdržať sa umiestňovania akýchkoľvek hnutelných vecí na pozemku registra „C“ KN č. XXXXX/X - zastavané plochy a nádvoría o výmere 5353 m², zapísanom na LV č. XXXX, vedenom Správou katastra E., kat. úz. E. a to v časti tohto pozemku, ktorá umožňuje žalobcovi prístup do stavby - obilný sklad so súp. č. XX, postavenej na parcele registra „C“ KN č. XXXXX, označeného v geometrickom pláne č. XXXXXXXX-X/XX z 1. februára 2013, ktorý tvorí prílohu tohto uznesenia ako parcela registra „C“ č. XXXXX/XX vo výmere 179 m². V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca osvedčil, že žalovaný napriek prebiehajúcemu súdnemu konaniu o zriadenie vecného bremena neprimerane zasahuje do užívania nehnuteľnosti žalobcu a svojím konaním mu spôsobuje škodu, ktorá sa môže v budúcnosti ešte zväčšovať. V konaní žalobca preukázal, že je vlastníkom skladu, ktorý je postavený na pozemku žalovaného a jediná možná prístupová cesta do skladu vedie cez pozemok žalovaného. Žalobca tiež

preukázal predloženou zmluvou o bezplatnom užívaní skladových priestorov, uzatvorenou 1. júla 2011 medzi ním a spoločnosťou STAINLESS, s.r.o., že sklad bol prenechaný do užívania tejto spoločnosti. Žalobca v konaní tvrdil, že nájomca nemôže nehnuteľnosť riadne užívať, pretože žalovaný mu bráni vo vstupe na pozemok, keď pred vstupné dvere do nehnuteľnosti umiestnil betónové prekklady, okolo budovy vysypal sutinu a poškodil elektrické vedenie do skladu. Nájomca nemôže prenajatý sklad využívať na skladovanie materiálu a rovnako nemôže disponovať ani rôznymi strojmi a zariadeniami, ktoré má uskladnené v tejto nehnuteľnosti. Nájomcovi tak vzniká konaním žalovaného škoda a ušlý zisk. Pre zamedzenie prístupu do nehnuteľnosti žalovaným nájomca nie je schopný expedovať tovar uložený v tejto nehnuteľnosti, hrozí, že nebude schopný si v stanovených lehotách splniť záväzky pre zmluvných partnerov a hrozí mu napokon i škoda spôsobená stratou zmluvných partnerov, obchodných príležitostí, ako aj poškodením dobrej povesti spôsobenej nesplnením dojednaných záväzkov. Žalobca preukázal, že nájomca, spoločnosť STAINLESS, s.r.o. bola nútená si prenajať zariadenia, za ktorých prenájom zaplatila nájomné v celkovej výške 15.192 Eur, o čom pripojil do spisu faktúry. Z týchto dôvodov napadnuté uznesenie s poukazom na ustanovenie § 220 O.s.p. zmenil a návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovel.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný na základe § 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p. z dôvodov podľa § 241 ods. 2 písm. b/ a písm. c/ O.s.p. Uviedol, že zmenou uznesenia okresného súdu, bolo zasiahnuté do vlastníckych práv žalovaného a bola poskytnutá žalobcovi súdna ochrana aj napriek tomu, že neboli splnené zákonné podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia. Okresný súd správne a v súlade so zákonom posúdil návrh žalobcu ako nedôvodný. Žalobca v návrhu na vydanie predbežného opatrenia nekonkretizoval ujmu, ktorá v dôsledku tvrdeného neumožnenia vstupu na pozemok by mu mohla vzniknúť. Žalobca prenechal do bezplatného užívania nehnuteľnosť obchodnej spoločnosti STAINLESS s.r.o., pričom podľa obchodného registra konateľmi tejto obchodnej spoločnosti sú N. a Q., ktorý má v obchodnom registri totožnú adresu s adresou uvedenou v predmetnom návrhu. Krajský súd z hľadiska skutkového, poukázal na nájomnú zmluvu, ktorá zanikla, ako aj na list, ktorým žalovaný upozorňuje žalobcu, že mu neumožní vstup na pozemok a tiež poukázal na fotografie vyhotovené žalobcom, ako aj na geometrický plán, ktorým žalobca zdôvodňoval, v ktorých miestach požaduje vstup na pozemok. Tvrdenie žalobcu je nepravdivé v tom smere, že ním vyznačené miesto vstupu je jediným. Do budovy má možnosť vstupu priamo z verejnej cestnej komunikácie a v tom mu žalovaný nebráni. Žalobca súdu predložil geometrický plán, ktorý si dal vyhotoviť bez vedomia žalovaného a rozparceloval pozemok žalovaného, čo len potvrdzuje, že práva žalovaného, ako vlastníka pozemku, absolútne ignoruje. Parcelu č. XXXXXX/XX nechal vytvoriť v časti pozemku, kde je umiestnená čierna stavba, ktorá bola vybudovaná bez príslušných povolení stavebného úradu a bez súhlasu vlastníka, o čom ako majiteľ budovy je uzrozumený. Z uvedeného vyplýva, že súd nariadil predbežné opatrenie a obmedzil práva vlastníka na parcele, ktorá právne neexistuje, predbežným opatrením poskytol ochranu žalobcovi, ktorý miesto, ktoré on označil ako jediný možný vstup do budovy, využíva na základe stavby, ktorá bola postavená bez súhlasu vlastníka pozemku a bez povolenia príslušného správneho orgánu. Nie sú pravdivé ani tvrdenia žalobcu, že mu žalovaný odstavil prívod elektrickej energie, pretože nie je známe, aby niektorý orgán dal súhlas na vedenie elektrických káblov pod zemou cez pozemok žalovaného. Z nákresu, ktorý bol priložený ku geometrickému plánu a z ktorého súd vychádzal je nesporne preukázané, že aj keď žalobca súd zavádza, bolo vyhovené jeho návrhu. Z predloženého nákresu je zrejmé, že vstup bod budovy, pri ktorom sa nachádza aj manipulačný priestor má žalobca zabezpečený priamo z hlavnej cesty a teda jeho tvrdenia, že mu hrozí ujma sa nezakladá na pravde a do vlastníckeho práva žalovaného nebolo nevyhnutné zasiahnuť nariadením predbežného opatrenia. Žiadal, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca v písomnom vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie ako neprípustné odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), ktorý je zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), predovšetkým skúmal, či dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydaného vo forme uznesenia sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O.s.p.

Podľa § 239 ods. 1 O.s.p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/.

Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

V treťom odseku ustanovenia § 239 O.s.p. sú vymenované prípady, ktoré vylučujú prípustnosť dovolania proti uzneseniam odvolacieho súdu, proti ktorým by inak bolo dovolanie podľa odsekov 1 a 2 prípustné. Jedným z nich je aj prípad, keď dovolanie smeruje proti uzneseniu o predbežnom opatrení.

V prejednávanej veci je nepochybné, že žalovaný dovolaním napáda uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci predbežného opatrenia. Jeho dovolanie je preto podľa § 239 ods. 3 O.s.p. procesne neprípustné.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť odvolacieho súdu (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p., neobmedzil sa odvolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j., či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad nepodania návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania nesprávne obsadeným súdom). Ustanovenie § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa tohto ustanovenia preto predmet konania nie je významný. Ak je teda konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v tomto ustanovení, možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutie o predbežnom opatrení.

Dovolateľ existenciu procesných väd konania v zmysle § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. netvrdil a procesné vady tejto povahy v dovolacom konaní nevyšli najavo. Dovolanie v tejto veci preto nie je prípustné ani podľa § 237 O.s.p.

Pokiaľ dovolateľ v doplnenom podaní zo 14. februára 2014 namietal, že postupom krajského súdu sa dosiahlo, že žalovaný nemohol podať odvolanie proti predbežnému opatreniu, čím mu bola odňatá

možnosť konať pred súdom (pominúc nejasnosť tohto argumentu), dovolací súd na tomto mieste len poznamenáva, že nebol daný dôvod, pre ktorý by bolo potrebné rozhodnutie súdu prvého stupňa z hľadiska jeho oprávnených záujmov napadnúť odvolaním, pretože nebola u neho naplnená subjektívna stránka prípustnosti odvolania, keďže rozhodnutie súdu prvého stupňa vyznelo v jeho prospech. Postupom krajského súdu preto nemohla byť žalovanému odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) v zmysle znemožnenia mu podať odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti dovolací súd dospel k záveru, že prípustnosť dovolania nemožno vyvodíť ani z ustanovenia § 237 O.s.p., ani z ustanovenia § 239 O.s.p., dovolanie teda smeruje proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému nie je z hľadiska zákonných ustanovení prípustné.

Dovolateľ ďalej namietal, že konanie pred odvolacím súdom je postihnuté inou vadou konania (§ 242 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 242 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Inou vadou konania (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), na ktorú musí dovolací súd prihliadnuť aj vtedy, ak nie je v dovolaní namietaná (§ 242 ods. 1 O.s.p.), je procesná vada, ktorá na rozdiel od väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. nezakladá zmatečnosť rozhodnutia. Iná vada konania je právne relevantná, ak mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Z hľadiska dovolateľom tvrdenej existencii tzv. inej vady konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. treba uviesť, že dovolací súd môže pristúpiť k posúdeniu opodstatnenosti tvrdenia o tomto dovolacom dôvode až vtedy, keď je dovolanie z určitého zákonného dôvodu prípustné (o tento prípad ale v prejednávanej veci nejde). Vada tejto povahy je síce relevantným dovolacím dôvodom, ktorý možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní, sama osebe (i keby k nej skutočne došlo) ale prípustnosť dovolania nezakladá. Či už teda konanie, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie, bolo alebo nebolo postihnuté procesnou vadou v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. (pozn.: dovolací súd napadnuté rozhodnutie z tohto aspektu neposudzoval), nejde o dôvod, ktorý by zakladal prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p.

Pokiaľ ide o žalovaným uplatnené dovolacie dôvody, ktorými dovolateľ namieta najmä vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie predbežného opatrenia, teda namieta aj existenciu vady podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., t.j. nesprávne právne posúdenie veci. Dovolací súd však uvádza, že tzv. nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe však taktiež prípustnosť dovolania nezakladá. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nie je možné napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti dovolací súd dospel k záveru, že prípustnosť dovolania nemožno vyvodíť z ustanovenia § 237 O.s.p., ani z ustanovenia § 239 O.s.p., dovolanie teda smeruje proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému nie je prípustné. Najvyšší súd Slovenskej republiky ho preto podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p. odmietol bez toho, aby bola preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky o trovách dovolacieho konania nerozhodoval z dôvodu, že dovolaním napadnuté uznesenie nie je rozhodnutím, ktorým by sa konanie medzi účastníkmi končilo, berúc zreteľ na to, že ide o konanie o predbežnom opatrení (§ 145 O.s.p.). Vo veci bude ďalej konať súd prvého stupňa, ktorý rozhodne aj o trovách doterajšieho konania, t.j. vrátenie trov dovolacieho konania v súlade s úpravou zakotvenou v § 151 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.